

Dosarul nr. 1ra-255/16

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

27 ianuarie 2016

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Liliana Catan

Ion Guzun

examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar împotriva sentinței Judecătorei Dondușeni din 07 aprilie 2014 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 28 septembrie 2015, declarat de inculpata:

Croitori Valentina Valerii, născută la 08.09.1991, originară și domiciliată în s. Codrenii-Noi, r-nul Dondușeni,

Termenul de examinare a cauzei:

prima instanță: 27.11.2013- 07.04.2014;

instanța de apel: 30.04.2014- 28.09.2015;

instanța de recurs: 14.12.2015 -27.01.2016;

CONSTATĂ :

1. Prin sentința Judecătorei Dondușeni din 07 aprilie 2014, Croitori Valentina a fost condamnată în baza art. 191 alin. (2) lit. c), d) Cod penal la amendă în mărime de 550 (cinci sute cincizeci) unități convenționale, cu privarea dreptului de a ocupa funcții în domeniul comercializării mărfurilor pe un termen de 1 an și 6 luni.

A fost admisă integral acțiunea civilă înaintată de reprezentantul SRL ”MC-Consulting”, dispunîndu-se încasarea de la Croitori Valentina în beneficiul SRL ”MC-Consulting” suma de 45 158, 25 lei.

2. Pentru a se pronunța în sensul celor expuse instanța de fond a reținut, că Croitori Valentina folosind situația de serviciu a însușit ilegal bunurile altei persoane, încredințate în administrarea acesteia, cauzînd angajatorului pagubă materială considerabilă, în următoarele împrejurări.

Fiind angajată în baza ordinului nr.10 din 01 iulie 2012 și contractului individual de muncă nr. 031 din aceeași dată în calitate de chelner-barmen la SRL ”MC- Consulting” subdiviziunea Disco-bar "Favorit" din or. Dondușeni, urmărind

scopul delapidării mărfurilor transmise acestuia pentru realizare, folosind situația de serviciu, Croitori Valentina a însușit ilegal în perioada de timp 14 februarie 2013 - 10 aprilie 2013 produse alimentare, țigări și băuturi alcoolice încredințate în gestiunea acesteia în sumă totală de 45 158,25 lei, prin ce a cauzat întreprinderii nominalizate prejudiciul material considerabil.

Astfel, prin acțiunile sale criminale intenționate, inculpata Croitori Valentina a comis infracțiunea prevăzută de art. 191 alin. (2) lit. c), d) Cod penal, *delapidarea averii străine, săvârșită cu cauzarea de daune în proporții considerabile cu folosirea situației de serviciu.*

3. Nefiind de acord cu sentința adoptată, au declarat apeluri:

- *inculpata Croitori Valentina*, solicitând admiterea apelului, casarea totală a sentinței cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care să fie dispusă achitarea sa cu respingerea acțiunii civile înaintate de către SRL "MC-Consulting" ca neîntemeiată.

În motivarea apelului, a indicat că, nu este de acord cu sentința deoarece la emiterea ei nu s-a luat în considerație faptul că neajunsul depistat s-a format nu doar în timpul cât ea lucra, programul ei de muncă fiind 3 zile lucrătoare și 4 de odihnă, nu se efectuau revizii financiare în fiecare săptămână, au fost neglijate totalmente declarațiile sale, ea recunoscând doar 11 000 lei din suma incriminată, aceasta constituind costul mărfurilor pe care le-a vândut pe datorie și pentru care clienții încă nu s-au achitat. Nu s-a ținut cont nici de aceea că conducerea SRL "MC-Consulting" cunoștea despre faptul că ea comercializa marfa clienților și în datorie, fapt ce se confirmă prin declarațiile reprezentantului părții vătămate, N. Coropcean și ale martorului Romaniuc A., contabilul întreprinderii, fiindu-i reținut salariul în contul restanțelor ce apăreau. A mai indicat că instanța, din motive neclare, a dat preferință declarațiilor subiective și nefondate ale reprezentantului SRL "MC-Consulting" și ale contabilului SRL-ului, care în mod evident au avut intenția de a ascunde ilegalitățile care se comit în interiorul întreprinderii, precum și îmbogățirea fără justă cauză din contul său.

Cu referire la latura civilă, a menționat că acțiunea civilă a fost admisă neîntemeiat de prima instanță în cuantumul solicitat de partea civilă, deoarece însăși partea civilă, în cadrul examinării cauzei, nu s-a putut aprecia în mod concret care este totuși mărimea prejudiciului care ar fi fost cauzat de ea anume în rezultatul acțiunilor ilicite ce ar cădea sub incidența art. 191 alin.(2) lit c) și d) Cod penal.

-avocatul Socolov Lucreția în interesele inculpatei, invocând aceleași motive ca și inculpata, a solicitat admiterea apelului, casarea sentinței, rejudecarea cauzei și adoptarea unei hotărâri legale.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 28 septembrie 2015, au fost respinse apelurile declarate și menținută sentința fără modificări.

4.1 În argumentarea soluției adoptate instanța de apel a constatat că instanța de fond a respectat normele procesuale, a verificat complet, sub toate aspectele și în mod obiectiv circumstanțele cauzei și a dat probelor administrate o apreciere legală, respectându-se prevederile art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor.

Colegiul a constatat că soluția instanței de fond se bazează pe declarațiile depuse de reprezentantul părții vătămate SRL "MC-Consulting" Coropcean Nadejda, declarațiile martorului Romaniuc Alina, documentele și procesele-verbale din dosar care au fost cercetate în instanța de fond și în instanța de apel, dovezi care demonstrează că prima instanță corect a stabilit starea de fapt și just a calificat acțiunile inculpatei în baza art. 191 alin. (2) lit. c), d) Cod penal, astfel argumentul apărătorului și inculpatei referitor la incorectitudinea aprecierii doar în favoarea părții vătămate sau neaprecierea corespunzătoare a probelor existente și administrate pe cauză, nu au fost reținute de către instanța de apel.

Colegiul a mai menționat că instanța de fond la stabilirea pedepsei a acordat deplină eficiență și a ținut cont de prevederile art. 61,75 Cod penal, stabilind că inculpata se caracterizează pozitiv la locul de trai (f.d. 147-149), la locul de muncă la SRL "MC-Consulting" inițial caracterizată pozitiv, ulterior admițând unele încălcări (f.d.150), la evidența medicilor psihiatru și narcolog nu se află (f.d. 152), anterior nu a fost judecată (f.d.153), a recunoscut parțial vina, de asemenea s-a luat în considerație motivul și gravitatea infracțiunii comise care este una gravă comisă cu intenție, lipsa cărorva circumstanțe agravante sau atenuante, influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării persoanei vinovate, precum și condițiile de viață a acesteia, în opinia Colegiului penal, pedeapsa stabilită fiind echitabilă faptei infracționale săvârșite, în corespundere cu împrejurările cauzei și normele legale.

Instanța de apel nu a reținut argumentul inculpatei-apelante că neajunsul s-a format nu numai în perioada cât ea a activat și că i-a fost reținut salariul în contul restanțelor, precum și că nu a avut intenția de a însuși bunurile încredințate, ea avînd scopul măririi cifrei de afaceri a întreprinderii, deoarece vina ei în cele incriminate este confirmată prin contractul individual de muncă nr.031 din 01 iulie

2012, semnat de ambele părți (f.d.73,vol.I), contractul cu privire la răspunderea materială individuală deplină din 01 iulie 2012 (f.d.74, vol.I), declarațiile reprezentantului părții vătămate Coropcean N., actul privind rezultatele inspectării financiare tematice la SRL ”MC-Consulting”, conform căruia în disco-bar în rezultatul efectuării inventarierii s-a stabilit lipsuri de mărfuri în valoare de 45 158,25 lei și conform explicației Valentinei Croitori, lipsa de mărfuri în suma respectivă, a fost cauzată din vina proprie (f.d. 113 vol.I). Totodată nu au fost prezentate probe că în contul recuperării prejudiciului, inculpatei i-au fost efectuate rețineri din salariu.

Colegiul a reținut că conform părții descriptive a sentinței, instanța de fond corect a calificat acțiunile inculpatei în baza art. 191 alin.(2) lit. c), d) Cod penal, examinând complet și obiectiv probele administrate la dosar, verificându-le sub aspectul pertinentei și concludenței, prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, care demonstrează cu certitudine vinovăția Valentinei Croitori în comiterea infracțiunii date. Prin urmare, argumentele apelanților, precum că, inculpata nu a comis infracțiunea incriminată sunt neîntemeiate și contravin materialelor cauzei, iar nerecunoașterea vinovăției nu poate servi ca temei de achitare a acesteia, fiind apreciată de instanța de apel drept o modalitate de exercitare a dreptului la apărare, urmărind scopul evitării răspunderii penale.

Cu referire la acțiunea civilă, Colegiul penal invocând prevederile art. 219 alin. (1) Cod de procedură penală, a considerat că instanța de fond corect a admis și a dispus încasarea de la Croitori Valentina în beneficiul SRL ”MC-Consulting” a sumei de 45 158,25 lei, totodată bazându-se pe probele anexate la dosar, cum ar fi rezultatele inventarierii din 10.04.2013 (f.d.7-69,79, vol.I), rezultatele inspectării financiare din 14.08.2013 (f.d.112-142, vol.I), contractul individual de muncă nr. 031 din 01.07.2012 și contractul de răspundere materială deplină, decizia de recuperare din 10.04.2013 (f.d.72-82, vol.I).

Astfel, în condițiile menționate, Colegiul nu a reținut solicitarea apelanților privind respingerea acțiunii civile, deoarece prin probele cercetate în instanța de fond și suplimentar în instanța de apel se confirmă suma încasată prin sentința instanței de fond.

5. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către inculpata Croitori Valentina, care fără a invoca careva temei prevăzut de art. 427 Cod de procedură penală, solicită casarea hotărârilor emise cu pronunțarea unei noi decizii, de achitare în privința sa.

În motivarea recursului indică:

- atragerea sa la răspundere penală a avut un caracter eronat, pentru că ea la momentul comiterii faptei nu a avut intenția de a însuși bunurile ce i-au fost încredințate și nici nu a urmărit obținerea vreunui profit;

- de către instanțele ierarhic inferioare nu au fost luate în considerație declarațiile reprezentantului SRL "MC-Consulting", Coropcean N., din care rezultă că cunoștea despre faptul că inculpata comercializa marfa clienților și în datorie, fiindu-i reținut salariul în contul restanțelor ce apăreau în acest mod, aceste declarații fiind similare cu ale martorului Romaniuc A., care activa în calitate de contabil la SRL "MC- Consulting";

- nu a fost verificat ce sumă de bani a fost reținută de angajator din salariul inculpatei pentru acoperirea costului mărfurilor vândute pe datorie.

- nu s-a întreprins nici o măsură în vederea identificării și audierii persoanelor care au procurat mărfuri de la bar în datorie și nu s-au achitat, fapt ce a dus la examinarea neobiectivă a cauzei;

- atât actul inventarierii din 10.04.2013, actul privind rezultatele inventarierii din 10.04.2013 cât și actul privind rezultatele inspectării financiare tematice la SRL "MC-Consulting", nu stabilesc natura/cauza neajunsului de 45 158,25 lei depistat;

-contractul cu privire la răspunderea materială individuală deplină din 01.07.2012, nu conține interdicția de a realiza clienților marfa în datorie;

- declarația gestionarului înainte de începerea inventarierii nu este semnată de inculpată, cerință stipulată de pct. 21 a) din Regulamentul privind inventarierea;

6. Asupra recursului declarat procurorul a depus referință prin care s-a expus pentru inadmisibilitatea acestuia, deoarece recurenta se referă la reaprecierea probelor, iar un asemenea temei nu se regăsește în prevederile normei sus menționate pentru a judeca cauza în ordine de recurs.

7. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursului declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide că acesta este inadmisibil ca fiind vădit neîntemeiat, din următoarele considerente.

Potrivit art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, *instanța de recurs examinînd admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărîrii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.*

În sensul art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, *hotărîrile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel.*

Erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial. Instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Raportînd aceste prevederi la speța examinată, Colegiul penal lecturînd textul recursului reține că, de către recurentă s-a invocat ca temei de drept pct. 8) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, care stipulează că *hotărîrea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara eroarea de drept comisă de instanțele de fond ori de apel, atunci cînd nu au fost întrunite elementele infracțiunii.*

Colegiul remarcă că, din textul recursului declarat rezultă de fapt dezacordul cu aprecierea probelor care denotă nevinovăția inculpatei în comiterea infracțiunii imputate.

Se reține, că *eroarea gravă de fapt* trebuie înțeleasă în sensul atribuit de legislator în art. 6 pct. 11¹) Cod de procedură penală și anume stabilirea eronată a faptelor, în existența sau inexistența lor, prin neluarea în considerare a probelor care le confirmau sau prin denaturarea conținutului acestora. Eroarea gravă de fapt nu reprezintă o apreciere greșită a probelor. Eroarea gravă de fapt trebuie să rezulte din situația dosarului, privită ca o stare de fapt.

Pentru a constitui caz de casare, eroarea de fapt trebuie să fie gravă, adică, pe de o parte, să fi influențat asupra soluției cauzei, iar pe de altă parte, să fie vădită, neîndoielnică.

Eroarea gravă de fapt nu privește dreptul de apreciere a probelor, ci discordanța între cele reținute de instanță și conținutul real al probelor, prin ignorarea unor aspecte evidente ce au avut drept consecință pronunțarea altei soluții decît cea pe care materialul probator o susține.

Verificînd probatoriul administrat în cauză prin prisma opiniei recurentului, în sensul că nu se consideră vinovat de comiterea infracțiunii imputate, Colegiul o consideră ca neîntemeiată.

La acest capitol se remarcă că, sub aspectul situației de “*neîntrunire a elementelor infracțiunii*”, se înțeleg acele cazuri cînd s-a produs condamnarea persoanei, însă acțiunile acesteia nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii respective (persoana nu este subiect al acestei infracțiuni, lipsește latura obiectivă sau subiectivă, sau legătura cauzală dintre acestea).

Colegiul penal reține, că instanțele de fond judecînd cauza și verificînd probele în ședința de judecată cu respectarea prevederilor art. 100 alin. (4) Cod de procedură penală, le-a dat o apreciere justă potrivit art. 101 Cod de procedură penală din punct de vedere al pertinentei, utilității, concludenței, veridicității și

coroborării lor, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept, astfel ajungând la concluzia corectă cu privire la vinovăția inculpatei în comiterea infracțiunii imputate.

Conținutul probelor și valoarea lor probatorie este analizată desfășurat și minuțios în textul deciziei invocate în pct. **4.1** al prezentei decizii.

Astfel, Colegiul precizează că instanța de apel la judecarea cauzei corect a ajuns la concluzia de menținere a sentinței și a pus la baza soluției sale declarațiile reprezentantului părții vătămate SRL "MC-Consulting" Coropcean Nadejda, martorului Romaniuc Alina, documentele și procesele-verbale din dosar, cum ar fi rezultatele inventarierii din 10.04.2013, în cadrul căreia s-a constatat neajuns în mărime de 45 158, 25 lei, cauzat pe parcursul activității lui Croitori Valentina și documentele contabile primare anexate la actul de inventariere (f.d. 7-69, 79, vol.1), rezultatele inspectării financiare din 14.08.2013, în urmă căreia s-a stabilit că neajunsurile constatate în rezultatul inventarierii în sumă de 45 158, 25 lei a fost calculat corect și constituie lipsa de mărfuri încredințate gestionarului Croitori Valentina (f.d. 109-142), contractul individual de muncă nr. 031 din 01.07.2012 și contractul de răspundere materială deplină din aceeași dată, decizia de recuperare din 10.04.2013 (f.d. 72-82), care au fost cercetate atît în instanțele de fond, dovezi care demonstrează starea de fapt, acțiunile inculpatei just fiind calificate în baza art. 191 alin. (2) lit. c), d) Cod penal.

Instanța de recurs relevă că, argumentele recurentei invocate în recurs, referitor la nevinovăția sa, au fost obiect de dispută atît în cadrul instanței de fond cît și cea de apel, asupra cărora instanțele au formulat și au punctat minuțios și veridic răspunsurile asupra tuturor alegațiilor recurentei, invocate la pct. **4.1** al prezentei decizii, pe care Colegiul le însușește, iar instanțele de fond corect au apreciat critic argumentele inculpatei, precum că ea nu a comis infracțiunea.

Mai mult ca atît, motivele aduse de recurentă precum că instanțele de judecată nu au dat o apreciere cuvenită probelor din dosar ține de starea de fapt și nu sunt prevăzute ca temei pentru recurs în art. 427 Cod de procedură penală.

Prin urmare, argumentele inculpatei, precum că nu a comis infracțiunea incriminată sunt neîntemeiate și contravin materialelor cauzei, de vreme ce în cursul judecării cauzei au fost administrate suficiente probe care confirmă cu certitudine vinovăția acesteia și este apreciată de către instanța de recurs drept o modalitate de exercitare a dreptului la apărare, urmărind scopul evitării răspunderii penale.

În urma celor expuse, Colegiul penal constată că, hotărârile recurate corespund tuturor prevederilor legii de procedură penală, sunt legale și întemeiate, iar temeiurile invocate nu persistă în cauză.

Astfel, argumentele invocate de inculpată nu au suport probatoriu și contravin probelor administrate. Prezența circumstanțelor nominalizate permit instanței de recurs să concluzioneze asupra inadmisibilității recursului declarat, pe motiv că acesta este vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (1) și alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 28 septembrie 2015, de inculpata *Croitori Valentina*, în propria cauză penală, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată publicată la 02 februarie 2016.

Președinte:

Nicolae Gordilă

Judecători:

Liliana Catan

Ion Guzun